

Sygnatura akt VII U 892/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 30 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w P. VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

Protokolant:st. sek. sąd. M. J.

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2015 roku w P.

odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P.

z dnia 10 lutego 2015 roku Nr (...)

w sprawie M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w P.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

1. zmienia zaskarżoną decyzję w całości i stwierdza, że odwołująca M. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega:

a) obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 21 lipca 2014 roku,

b) dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 21 lipca 2014 roku,

1. zasądza na rzecz odwołującej od pozwanego organu rentowego kwotę 60 (słownie: sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lutego 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie przepisów art. 83 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a w związku z art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 1 i 1 a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 z późn. zm.) oraz art. 58 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.) stwierdził, że M. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega:

- obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 21 lipca 2014 roku,

- dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 21 lipca 2014 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wykazywał, że M. W. nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów, na podstawie których ZUS mógłby dać wiarę, że prowadziła działalność gospodarczą mogącą stanowić tytuł obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Organ rentowy uznał, że zgłoszenie M. W. do ubezpieczeń społecznych w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą stanowiło czynność sprzeczną z ustawą, o której mowa w art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego, bowiem miała umożliwić jej czerpanie z tego tytułu korzyści w postaci wysokiego świadczenia chorobowego.

Od powyższej decyzji, z zachowaniem ustawowego terminu i w formie prawem przewidzianej, odwołanie złożyła M. W., wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie, że podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 21 lipca 2014 roku oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 21 lipca 2014 roku.

Odwołująca podniosła, że wszystkie przedłożone przez nią dowody dostatecznie potwierdzają prowadzenie przez nią działalności gospodarczej i wyczerpują znamiona prawnej definicji działalności gospodarczej.

Nadto wniosła o zasądzenia na jej rzecz od pozwanego organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy powtórzył wywody prawne i faktyczne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wniósł o jego oddalenie. Ponadto wniósł o zasądzenie od odwołującej na rzecz pozwanego organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. W. ur. (...) ma wykształcenie średnie. W dniu 15 czerwca 2012 roku ukończyła (...) Szkołę Zawodową w O. o trzyletnim okresie nauczania. W okresie od 1 listopada 2009 roku do 30 czerwca 2010 roku oraz od 1 sierpnia 2010 roku do 30 września 2012 roku była zatrudniona jako pracownik młodociany w Zakładzie (...) w O., gdzie wykonywała pracę fryzjera. W dniu 13 listopada 2012 roku zdała egzamin czeladniczy i uzyskała tytuł czeladnika w zawodzie fryzjer. Następnie przez ponad półtora roku była zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

W dniu 6 czerwca 2014 roku lekarz specjalista ginekolog – położnik stwierdził u odwołującej 5 tydzień ciąży.

Od 21 lipca 2014 roku odwołująca zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego na dokumencie (...) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Za miesiąc 07/2014r. zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 1 596,77 zł, za miesiąc 08,09/2014r. w wysokości 4 500,00 zł i za miesiąc 10/2014r. w wysokości 3 193,55 zł. Za okres od 23 października 2014 roku do 15 grudnia 2014 roku złożyła wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego w związku z ciążą.

Odwołująca nie otrzymała dofinansowania z Powiatowego Urzędu Pracy na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Przedmiotem działalności gospodarczej były usługi fryzjerskie. Działalność została zarejestrowana pod adresem: O. ul. (...). Zakład fryzjerski nie miał charakteru stacjonarnego, lecz objazdowy. Odwołująca świadczyła usługi najczęściej w miejscu zamieszkania bądź pobytu klientów, rzadko - w swym miejscu zamieszkania. Do klientów dojeżdżała własnym samochodem. Posiadała sprzęt fryzjerski w postaci: suszarki do włosów, specjalistycznych nożyczek, prostownicy, grzebieni, szczotki, lokówki, wałków do włosów.

Przed rozpoczęciem działalności gospodarczej odwołująca przygotowała na kolorowym papierze ulotki o świadczonych usługach fryzjerskich, które pomogli jej rozprowadzić członkowie rodziny. Dodatkowo zamówiła szyld, który został zamontowany w jej miejscu zamieszkania. Posiadała także wizytówki, w których wskazano, że świadczy usługi fryzjerskie z dojazdem do klienta. Informowała osobiście o rozpoczęciu działalności gospodarczej klientów, którzy znali ją z zakładu fryzjerskiego, gdzie była zatrudniona jako pracownik młodociany, np. P. Ż., P. W. i K. J..

Na dzień 21 lipca 2014 roku odwołująca była w 10 tygodniu ciąży. Lekarz ginekolog – położnik stwierdzał brak przeciwwskazań lekarskich do otwarcia przez nią działalności gospodarczej w zakresie usług fryzjerskich.

Odwołująca świadczyła następujące usługi: strzyżenie damskie, strzyżenie męskie, modelowanie włosów, układanie włosów, nawilżanie włosów, regeneracja włosów, farbowanie włosów, farbowanie pasemek, prostowanie włosów, plectenie warkocza, trwała ondulacja, regulacja brwi, nakładanie henny. Samodzielnie dokonywała zakupu niezbędnych kosmetyków do danej usługi, po wcześniejszym ustaleniu z klientem jej zakresu.

Część klientów korzystała z usług fryzjerskich odwołującej kilka razy, np. P. Ż., A. P., E. P., W. N., R. K., D. D., B. Ś., H. J., A. S., P. W., T. S., A. Ś., E. Z., N. Ż., V. S., D. Ś., M. G. i L. W..

Na okoliczność wykonanej usługi odwołująca wystawiała klientom tzw. dowody sprzedaży.

Odwołująca korzystała z usług (...), prowadzącej Biuro (...) w O..

Odwołująca nie prowadziła podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Rozliczała się z Urzędem Skarbowym w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. Prowadziła ewidencję przychodów, w której wykazała przychód za lipiec 2014 roku w kwocie 510,00 zł, za sierpień 2014 roku w kwocie 2 345,00 zł, za wrzesień 2014 roku w kwocie 3 430,00 zł, a za październik 2014 roku w kwocie 1 705,00 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie :

- dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności w postaci ewidencji przychodów k. 21-24, zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2014 k. 26-30, historii choroby k. 31-40, wizytówki k. 50 i 116,

- zeznań świadków: R. C. k. 52-53, P. Ż. k. 118, A. G. – P. k. 118, E. P. k. 119, W. N. k. 119-120, R. K. k. 120, D. D. k. 121, B. Ś. k. 121-122, H. J. k. 122, A. S. k. 123, P. W. k. 123, T. S. k. 124, A. Ś. k. 124, E. Z. k. 125, K. J. k. 125-126, N. Ż. k. 126, V. S. k. 126-127, D. Ś. k. 127, M. G. k. 128, L. W. k. 128-129,

- zeznań odwołującej M. W. k. 51-52 i 129,

- dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS.

Oceniając zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy Sąd dał wiarę zeznaniom świadków R. C., P. Ż., A. G. – P., E. P., W. N., R. K., D. D., B. Ś., H. J., A. S., P. W., T. S., A. Ś., E. Z., K. J., N. Ż., V. S., D. Ś., M. G. i L. W. oraz zeznaniom odwołującej M. W.. Ich zeznania były spójne, logiczne i co najważniejsze korespondowały ze sobą, nie wykazując większych sprzeczności.

W szczególności zeznania wymienionych świadków oraz odwołującej potwierdziły fakt, iż M. W. podjęła czynności przygotowawcze do podjęcia działalności gospodarczej i faktycznie wykonywała usługi fryzjerskie z dojazdem do klienta, rzadko w swym miejscu zamieszkania.

Sąd dał wiarę zebranym w sprawie dokumentom. Dokumenty urzędowe Sąd uznał za wiarygodne i miarodajne, albowiem sporządzone zostały przez organy do tego uprawnione z zachowaniem wymaganej formy. Za wiarygodne Sąd uznał także dokumenty prywatne stanowiące zgodnie z art. 245 kpc dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Należy podkreślić, że wiarygodność dokumentów nie była przez strony kwestionowana, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Fakt nie kwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów pozwolił na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. W. okazało się zasadne.

Na wstępie rozważań zauważyć należy, iż w niniejszym postępowaniu pozwany organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. kwestionuje faktyczne prowadzenie przez odwołującą M. W. działalności gospodarczej, a co za tym idzie obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, zwłaszcza z podstawą wymiaru składek przedstawioną przez odwołującą w wysokości 4 500,00 zł.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.) osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, zaś chorobowemu podlegają dobrowolnie (art. 11 ust. 1). Obowiązkowym ubezpieczeniom osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności, do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (art. 13 pkt 4 ustawy). Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy). Z kolei art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 672 ze zm.) stanowi, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Z powyższych uregulowań wynika jednoznacznie, że podleganie ubezpieczeniom społecznym osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą wiąże się nierozzerwalnie z faktycznym jej prowadzeniem. O prowadzeniu działalności gospodarczej nie świadczy zarejestrowanie jej, uzyskanie numerów NIP i REGON oraz opłacanie składek. Obowiązkowi ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą (a więc wykonująca tę działalność), a nie osoba jedynie figurująca w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalność tej nie prowadzi - nie wykonuje (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2008 r., II UK 94/08, LEX nr 960472, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 marca 2015 r., III AUa 1687/14, LEX nr 1711382).

W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się zgodnie, że nieodzownym atrybutem działalności gospodarczej jest jej wykonywanie w sposób zorganizowany i ciągły (por. np. wyroki z dnia 19 marca 2007 r., III UK 133/06, OSNP 2008 nr 7-8, poz. 114; z dnia 21 maja 2008 r., III UK 112/07, LEX nr 491466).

W wyroku z dnia 16 stycznia 2014 roku Sąd Najwyższy wskazał, że ciągłość w działalności gospodarczej ma dwa aspekty. Pierwszy to powtarzalność czynności, tak aby odróżnić prowadzoną działalność gospodarczą od jednostkowej umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy o świadczenie usługi, które same w sobie nie stanowią lub nie składają się jeszcze na działalność gospodarczą. Drugi aspekt, wynikający zresztą z pierwszego, to zamiar niekrótkiego prowadzenia działalności gospodarczej. Oba aspekty zależą od zachowania osoby podejmującej działalność gospodarczą. W przypadku wątpliwości, co do rozpoczęcia i prowadzenia działalności gospodarczej decyduje więc sfera faktów, gdyż również wola czy zamiar strony należą do ustaleń stanu faktycznego w sprawie (I UK 235/13 LEX nr 1444493).

W myśl art. 58 § 1 kc czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, że na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Z kolei w myśl art. 58 § 2 kc nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Zaznaczyć należy, że w orzecnictwie Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych ugruntowany jest pogląd, że prawidłowo przebiegająca cięża ubezpieczonej nie może być uznana za przeszkodę do skutecznego rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza jeśli działalność ta nie wymaga wysiłku fizycznego oraz pozwala na

ustalenie elastycznych godzin wykonywania usług, a nawet świadczenie pracy we własnym domu. Samo rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej w okresie ciąży, nie jest w żadnym zakresie sprzeczne z prawem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 marca 2013 r., III AUa 1542/12, LEX nr 1311944). Nie może też świadczyć o braku woli do prowadzenia tej działalności, bowiem taką wolę każdorazowo winno się badać w oparciu o całokształt okoliczności sprawy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że odwołująca podjęła prowadzenie działalności gospodarczej. Najpierw podjęła czynności przygotowawcze, takie jak załatwianie spraw urzędowych, poszukiwanie klientów. Zawarła umowę z biurem rachunkowym na usługi księgowe. Zgromadziła potrzebny sprzęt i zakupiła niezbędne kosmetyki do świadczenia usług fryzjerskich. Dołożyła należytych starań aby z reklamą swoich usług dotrzeć do jak największej grupy odbiorców. Wraz z członkami swej rodziny roznosiła ulotki. Zamówiła szyld. Informowała osobiście o rozpoczęciu działalności gospodarczej klientów, którzy znali ją z zakładu fryzjerskiego, gdzie była zatrudniona jako pracownik młodociany. Czynności te stworzyły właściwe warunki do podjęcia czynności należących do zakresu działalności gospodarczej wynikającej z wpisu do ewidencji, a więc faktycznego jej uruchomienia w celach zarobkowych.

Materiał dowodowy sprawy pozwala uznać, że wola (zamiar) prowadzenia działalności gospodarczej odwołującej został skutecznie wykazany w postępowaniu sądowym.

W sprawie ustalono, że odwołująca zarejestrowała i prowadziła działalność gospodarczą, nie zawarła jednostkowej umowy o usługę, lecz wykonała szereg usług i dla wielu klientów.

Odwołująca świadczyła głównie usługi fryzjerskie, a także kosmetyczne jak regulacja brwi, czy nakładanie henny. Posiadała w tym zakresie odpowiednie umiejętności i kwalifikacje. Nie była to dla niej nowa działalność. Liczba klientów nie była mała. Klienci byli zadowoleni z poziomu świadczonych przez nią usług. Odwołująca podlegała już wcześniej ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracowniczego zatrudnienia jako pracownik młodociany. Potem rzeczywiście miała przerwę w zatrudnieniu i była zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Rozpoczęcie działalności gospodarczej nie było jednak dla niej całkowicie nowym etapem w ubezpieczeniu społecznym zważywszy na wiek odwołującej 23 lata.

Wbrew twierdzeniom pozwanego organu rentowego odwołująca przedłożyła przekonujące dowody faktycznego wykonywania pracy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Już w toku postępowania przed organem rentowym przedstawiła dowody sprzedaży, zestawienie przychodów, faktury za usługi księgowe, dowody wewnętrzne SP, faktury dotyczące zakupu paliwa, faktury dotyczące zakupu kosmetyków do pielęgnacji włosów, szczegółowo opisane zresztą w zaskarżonej decyzji. Natomiast w toku postępowania sądowego przesłuchano wielu świadków, którzy potwierdzili faktyczne wykonywanie przez odwołującą działalności gospodarczej.

Natomiast co do zamiaru prowadzenia przez odwołującą działalności gospodarczej przez dłuższy czas, to nie ma normy szczególnej, która skierowana byłaby do kobiet w ciąży i tylko z tej przyczyny podważała ich zamiar prowadzenia działalności gospodarczej. Poszukiwanie takiej normy nie jest uprawnione ze względu na zakaz dyskryminacji i nierównego traktowania. Znaczenie mają tu zasady podstawowe ustawy zasadniczej (art. 2, art. 20, art. 32, art. 67 Konstytucji RP), ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), a także ustawy z dnia 3 grudnia 2010 roku o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (art. 4 pkt 2).

Konstatując w tym miejscu wskazać należy, iż w toku niniejszego postępowania odwołująca wykazała fakt podjęcia prowadzenia działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu realny zamiar prowadzenia działalności gospodarczej wraz z rzeczywistym świadczeniem usług, nie może świadczyć o fikcyjności zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego nawet z podstawą wymiaru składek w wysokości 4 500,00 zł. Co istotne, przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest podleganie ubezpieczeniom społecznym, a nie podstawa wymiaru składki. Czym

innym jest określenie podstawy składki oraz wymiar świadczeń z ubezpieczenia społecznego i czym innym jest sam tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym. Zaskarżona decyzja ma za przedmiot sprawy tylko podleganie ubezpieczeniom społecznym i nie obejmuje wysokości świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Reasumując nie można podzielić zarzutu pozwanego organu rentowego, że zgłoszenie odwołującej do ubezpieczeń społecznych w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą stanowiło czynność sprzeczną z ustawą, o której mowa w art. 58 § 1 kc.

Uprawnione jest stwierdzenie, że zamiaru ciągłego prowadzenia działalności gospodarczej nie znosi przewidywanie konieczności jej zawieszenia czy też zaprzestania jej wykonywania ze względu na ciężę albo konieczność opieki nad dzieckiem. Innymi słowy ciągłości działalności gospodarczej nie można utożsamiać z bezwzględnym prowadzeniem jej w sposób nieprzerwany.

Mając na uwadze powyższe rozważania prawne i faktyczne, Sąd Okręgowy na podstawie ww. przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w całości i stwierdził, że odwołująca M. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 21 lipca 2014 roku, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 21 lipca 2014 roku, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. § 2 ust. 1 i 2, § 3 ust. 1 oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.). Zgodnie z § 2 ust. 1 w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia opłaty stanowiące podstawę zasądzenia przez sądy kosztów zastępstwa prawnego nie mogą być wyższe niż stawki minimalne, o których mowa w rozdziałach 3 i 4, niezależnie od wysokości tych opłat ustalonych w umowie między adwokatem a klientem, stawki minimalne wynoszą 60 zł, w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Stosownie do § 2 ust. 1 rozporządzenia Sąd może przyznać opłaty wyższe od minimalnych, jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz niezbędny nakład pracy adwokata; nie mogą być one wyższe niż sześciokrotne stawki minimalne ust. 2. W myśl § 3 ust. 1 tegoż rozporządzenia przy ustalaniu w umowie opłaty bierze się pod uwagę rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz wymagany nakład pracy adwokata. Mając powyższe na uwadze, oceniając nakład pracy pełnomocnika odwołującej, Sąd uznał, iż zasadne jest zasądzenie od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującej kwoty 60 zł, odpowiadającej minimalnej stawce kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z powołanymi przepisami.

SSO Małgorzata Kuźniacka – Praszczuk

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
  - a) pełnomocnikowi pozwanego organu rentowego r.pr. K. B., wraz z aktami rentowymi,
  - b) pełnomocnikowi odwołującej adw. M. S. na adres kancelarii,
3. akta przedłożyć za 14 dni, z apelacją lub z innymi pismami w sprawie.

P., 15 października 2015 roku

SSO Małgorzata Kuźniacka – Praszczuk